

یک عکس و یک دنیا خاطره

این عکس مربوط به رقابت های فوتبال باشگاهی در دهه 60 است. استادیوم تختی اردبیل با زمین خاکی و در کنار جمعی از زحمتکشان فوتبال عظیم نوری، ایرج امین فر و حسین مهرجونژاد.

دهه ای که فوتبال اردبیل در اوج بود. قهرمانی و نایب قهرمانی در فلق، فعالیت بیش از 96 تیم در رقابت های باشگاهی در سطوح مختلف، انجام منظم مسابقات و برنامه ریزی درست و اصولی و حضور عده ای تماشاگر بی حاشیه ، عاشق و به دور از هر گونه حرف و حدیث از ویژگی های آن روزهای فوتبال اردبیل بود.

پیست دوومیدانی و زمین فوتبال خاکی ورزشگاه تختی دنیایی از صفا و صمیمیت را با خود به همراه داشت. از فضای مجازی خبری نبود تا برخی ها در زیر نقاب، عقده های چند ساله را بگشایند، روباهان و روباه صفتان را فرصت ابراز وجود در فضای سرشار از صداقت نبود، غریبه ها امکان نفوذ به جمع فوتبالی ها و تصمیم گرفتن در ارتباط با آن را نمی توانستند به دست آورند، داستانی به نام حقوق و حق الزحمه در فوتبال برای دست اندرکاران فوتبال مطرح نبود. وقتی حرفی زده می شد همه به پایش می ایستادند و از رنگ عوض کردن های لحظه ای اثری در آن پیدا نمی شد. همه جایگاه خود را می شناختند و با تمام وجود حرمت بزرگان را حفظ می کردند و بالاخره روزگاری بود سرشار از خوبی ها و زیبایی ها برای فوتبال اردبیل. یاد آن ایام بخیر.